

Posamezna števil. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno
toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah
in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično pri-
logo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike
stane „Dan“ s priložo dostavljan na dom celo-
letno 20 K, mesečno 1'70 K; brez priloge celo-
letno 18 K, mesečno 1'50 K. Za zunanje naročnike
stane „Dan“ s priložo celoletno 22 K, četrtletno
5'50 K, mesečno 1'90 K. — Naročnina se pošilja
upravnistvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik s tedensko
humoristično prilogo „Bodeča Neža“.

Posamezna števil. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno
toliko posamezna številka „Bodeče Neže“.

Uredništvo in upravnistvo:
Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 6

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma
se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglaš-
e plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in
zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju po-
ust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.
Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Kako klerikalci kmeta varajo.

(Dopis z dežele.)

Klerikalni finančniki kranjski so
sedaj našli Kolumbovo jajce. Da po-
krijejo ogromni deželni primanjkljaj,
ki so ga povzročile brklarije na Za-
vršnici (ki jo je bridki tiskarski
škrat prekrstil enkrat v Zavoznico)
in druge take »velikopotezne« go-
spodarske akcije, so nam povišali
deželne doklade na direktne davke
in na vžitno na vino in meso. Po-
božni »Slovenec« hvali to povišanje
kot sijajni finančni načrt in kunštni
vipavski poslanec Perhavec celo
trdi, da tega povišanja ne bodo ču-
tili niti producenti niti konsumenti.
Naivnega Perhaveca ne maramo mo-
titi v njegovih prijetnih sanjah, tudi
z brumnim »Slovencem« se ne bomo
prerekali. — Oglelmo si pa kleri-
kalna načela. — ki se iz tega finan-
čnega načrta razodevajo. Priznamo
radi, da ne moremo gledati učenosti
tekmovalci z našim finančnim refe-
rentom dr. Krekom, ki na svojem
visokem deviškem stolcu sedeč s
papeško nezmotljivostjo presoja in
obsoja bedaste nazore vseh drugih.
Škoda, da niso o tem Kreku še nič
slišali laški kardinali, gotovo ga bi
izvolili za papeža! Pa šalo na stran.
Dve ideji je klerikalna večina polo-
žila v svojo finančno iznajdbo, oško-
dovanje Ljubljane in diferenciacijo
davka. Glede oškodovanja Ljubljane
bo mogoče naša krščanska stranka
dosegla svoj uspeh. Gotovo je, da
bodo revni in najrevnejši sloji ljub-
ljanskega prebivalstva s to finančno
reformo strahovito udarjeni. Pa o
tem tukaj ne mislimo govoriti. Z no-
vim finančnim načrtom so klerikalci,
kateri nam je razodel širokoprstni
»Slovenec«, udarili bogate ljudi, ak-
cijske družbe, tovarnarje in druge
večje podjetnike. Tako tudi misli
menda dr. Krek, ki je zajemal svojo
učenost z debelih bukev in ki pozna
teorijo! Pri tem pa je urneuden
Krek prezrl staro finančno resnico,
da vsak producent preloži davek na
široka pleča revnih konsumentov. S
75% naklado na občno pridobitno
so sicer udarili veliko industrijo —
toda samo začasno. Ta davek bo
plačal kranjski kmet z vsemi obrest-
mi vred. Pri vsakem žetlju, pri vsa-
kem podplatu, ki ga bo kupil, bo pla-
čal tudi svoj prispevek k višjim de-
želnim dokladom. Ako bi ga pa ne
plačal, se bo pa industrija s Kranjske
izselila. Ali če ne bo davčnih dohod-
kov iz industrije, bo pa zopet kmet
na vrsti, da bo plačeval višje dokla-
de. Klerikalci se igrajo s kmetom
slepe miši. Varajo kmeta in varajo

sami sebe. Hočejo tepsti meščana
in delavca in ju tudi tepajo, pri tem
pa režejo jermenja s kmetijskega
hrbta. To bodo kmetje kmalu obču-
tili in potem bo prenehalo navduše-
nje za teorijo dr. Kreka in za zveli-
čavno finančno politiko klerikalne
stranke.

Iz Kranja.

Pri vladajoči klerikalni stranki
drže se strogo načela, da se stranki-
ne hibe in napake nikdar ne sprav-
ljajo v javnost. In tako je mogoče, da
se gode v vodstvu samem najhujši
prepri in razpori, a vse te razdore
znajo na zunaj maskirati z navidezno
enotnostjo stranke. Za trenutek ima
tudi mogoče pomen, toda bodo-
nost hode pokazala, da bo stranka
ki se varuje danes svojih nasprotni-
kov z bogom in hudičem, z nasiljem
in sleparijo, požrla na vrhuncu svoje
slave sama sebe.

In zato je napačno, če hočejo
nekateri naprednjaki onemogočiti tu-
di v svoji stranki vsako javno kri-
tiko, in najsilno bo še tako poštena.
Stvarno razpravljanje nikdar ne mo-
re škoditi stvari sami, pač pa lahko
ljudem, ki mislijo, da so se samo za
to rodili, da igrajo vlogo voditeljev.

Ze pred meseci je prinesel »Dan«
par člankov iz Kranja, kjer je neznan
dopisnik podvrgel razmere v tej na-
predni trdnjavi ostremu kritičnemu
peresu. Ne bom tajil, da tudi meni
niso članki v celoti vgajali, ker so
posamezna mesta kazala, da dopis-
nik nima več tako dobrih stikov z na-
šim mestom in ker je ost svojega
članka mestoma obrnil preveč proti
osebam, ne pa proti njih — delu in
nedelu. Zadel pa je v živo meso, o
tem je pričalo razburjenje, ki je za-
vladalo med prizadetimi in pa mrz-
lično iskanje krivca-dopisnika. In ta-
ko takrat se je pokazala lepa stran
— veliko neznanje, ki vlada med
naprednjaki v Kranju. Nikdar, ki si je
enkrat upal ziniti kritično besedo,
ni bil varen pred sumničjem —
»mladin« — »Dneva«!

Naj mi oprostite gospodje, če jim
danes znova odpiram to njihovo ob-
čutljivo rano in če storim to v njim
tako neljubem listu, ki daje danes
edini prostora odkritim besedam, ki
niso vezane na nobeno dobičkanosno
ali pretirano strankarsko obzirnost.

Rado se pri nas povdarja, da se
Kranj vedno trdno drži in da ostane
vedno trden stebel narodne napred-
ne stranke. Da, danes, ko se proti
vladajoči nasilnosti klerikalne stranke
držijo vsi nasprotni elementi v
en tabor, je to še mogoče; veliko
vprašanje je pa, če bo to držalo še
takrat, ko se razmere izpremenijo
v toliko na bolje, da se ne bo vse naše
politično delo izčrpavalo v negativ-
nem boju proti klerikalizmu. Letos

smo zmagali s par glasovi večine,
takrat niti teh ne bo. In zakaj ne! Ker
v svojem delu nismo odkriti, ker šči-
timo s firmo »narodno naprednega
meščanskega odbora« toliko znača-
jev dvomljive vrednosti, odbijamo pa
mnogo agilitni ljudi!

Svoje besede podpiram z doka-
zi. Že več let meče se naprednim vo-
lilecem pesek v oči v obliki nekakega
»političnega društva«, ki ga pa ča-
kamo zastoj. Po zadnjih deželno-
zbornskih volitvah, ki so nam zado-
nele v Kranju kot nekaj »memento
mori«, začela se je ta misel znova
rešetati. Sklenilo se je, da se vrši
vsak četrtek v drugi napredni go-
stinski sešestanek volilcev, kjer se naj
predvsem spravi v razgovor novo
politično društvo. In do katerega re-
zultata smo prišli danes, ko so obra-
ne skoro vse kranjske gostilne? Edo-
no do tega — da se je predpredzad-
nji sešestanek vršil v gostilni človeka,
ki ni niti liberalce, niti pošten kleri-
kalec, temveč človek, ki obrača svo-
ja usta hitreje za kosčkom kruha, kot
veternica za najlahnejšo sapico. Sla-
ba bo za nas, ako bomo hodili na-
predno politično društvo reševati v
lokal človeka, ki se je lansko leto
tako hlapčevsko klanjal škofu in ki
je kmalu nato podal v tehtanovem
listu javno izjavo, da je »odločen
pristaš slovenske ljudske stranke«!

Vsakemu poštenemu človeku
mora se tako postopanje gabit in
skoro bi človek sam pristal na to,
da si je ta gospod prikartal milost li-
beralcev, če že ne oficijelnih vodite-
ljev, pa vsaj onih slabih duhov, ki in-
spirirajo iz ozadja vsak korak, opi-
raje se na svoj denar.

In ravno tako hodi še danes pred
slovensko javnostjo v lepi uniformi
naprednjaka človek, ki se nagiblje
na drugo stran. Zgrajali ste se ju-
lija meseca nad dopisnikom, ki je
kritikoval društvo kranjskega me-
ščanstva »Narodno čitalnico«. Toda
še hujšo kritiko je zaslužila, ker se
je povodom svoje petdesetletnice, ko
je hotela bivšega deželnega poslanc-
ca voliti svojim častnim članom, pu-
stila terorizirati od tistega, češ: »Če
ne izvolite njega, tudi jaz ne sprej-
mem!«

Kaj je bil uspeh tega častnega
članstva? Morda ta, da se je par dni
pred deželnozbornimi volitvami, ko
se je šlo za vsak glas, dotični go-
spod odpljal po »nujnih opravkih« v
Zagreb. Poznam tiskarskega strojni-
ka, ki se je k volitvam pripeljal iz
Ljubljane, videl sem voliti devljarja,
ki je bil še pred par dnevi v Trstu,
a »naprednjak« si ni mogel privoščiti
tega razkošja, da bi prišel v Kranj
na dan volitev, ako tudi daje lahko
stotake za »Slovensko Stržo« in za
lože ob priliki katoliškega shoda.

O »Flottenverein« »la Furlana«
etc. molčimo.

Ta dva slučaja naj zadostujeta

Slika iz sedanjih časov.

Najnovejši pomočniki za izobrazbo slov. mladine.

javnosti v dokaz više zgoraj izre-
čene moje trditve, voditeljem kranj-
skim pa v spomin, da ne bodo pre-
senečeni danes ali jutri.

O elektriki etc. — o drugi priliki.
Moje besede so le izraz onih mnogih,
ki niso zadovoljni, a jemljejo le ne-
potrebne ozire do enega ali drugega.

Bolje pa je, da se napake od-
pravijo prej, kot pa jih bodo začeli
kazati drugi.

Če zastopamo načela napredka,
poznati smemo le en obraz in naš ko-
rak mora biti odločen, pest trda.

»Manj ljudi, a več značajev Vam
želi — mladin — Dnevar«.

Slovenska zemlja.

IZ TOLMINA.

V zadnjem dopisu nam je orisal
g. »Trebušnik« našega občinskega
tajnika Polenciča, za kar mu morajo
biti vsi treznomisleči Tolminci hva-
ležni. Opomniti pa moramo, da je
gospod »Trebušnik« povedal vse
bolj megleno, to se pravi, prijemal
je našega g. tajnika v rokavicah. Za-
to hočemo povedati mi jasno javno-
sti, kakšni možje so na krmilu naše
občine in kaj je vse mogoče pri nas.

Glavni oseb, ki zastopata našo
občino sta g. župan in g. tajnik. Ker
je župan nekoliko bolehen, sedi na
županskem stolčku namesto njega
naš tajnik. On dela, kakor sam ho-
če in kakor se ravno njemu zljubi;
kar on reče, to je in ostane kakor
pribito. Iz tega sklepamo, da podžu-

pani sploh ne pridejo v poštev. Oni
ne pridejo do besede, torej so nekaki
hlapi podvrženi županovi volji, z
eno besedo rečeno — županovi pan-
tofeli. Tako je in nič drugače. Imamo
dva občinska redarja, eden varu-
je doma kokoši, drugi pa ima va-
žnejše opravke. Poleg te službe se
ju dobi povsod, samo tam ne, kjer
se ju potrebuje. Kdor hoče postati
tolminski redar, mora upoštevati
sledenče: Vojaštvo je nedotakljivo,
červarno dela kmetu škodo. Imeti
mora večletno prakso razganjati
otroke, červarno niso nikomur na po-
ti. Prepriati se mora izborni speri-
cami, ki sušijo perilo na županovi
mreži, prepriati se mora znati se-
veda s takimi pericami, ki živijo iz-
ključno od pranja. — Kdo bi našte-
val dalje? Že iz navedenega se
lahko spozna kakó izgleda tolminska
policija.

Navedem naj še par slučajev iz
preteklega leta.

Pred par meseci je bil napaden
eden izmed domačih fantov, napadli
so ga volaki, in sicer v bližini cer-
kve (imena na razpolago). Če se ne
bi branil z vso svojo močjo, bi tudi
na mestu obležal. Kje je bil redar?
Ni ga bilo! — Če zapoje par doma-
jih fantov ob nedeljah zvečer do-
mov gredoč domačo pesem, je re-
dar takoj tu. Pripravljen je celo na
pretep z njimi.

Kadar dirjajo oficirji na konjih
po naših poljih, ga tudi ni. Res, bil je,
toda šel je mimo, kakar da bi ne vi-
del ničesar. Ali res mislite da niče-

LISTEK.

M. ZEVAKO:
Srce in meč.
Roman iz francoske zgodovine.
(Dolge.)

Uro po tem prizoru je spalo v
krčmi vse; le Monmoransi in Parda-
lan sta še premišljala, preden sta za-
spala, prvi v svoji postelji, drugi v
senu, kjer si je bil izbral ležišče.

Prvi je menil sam pri sebi:
»Pridobil sem človeka, ki bi ga
bil plačal vojvoda Oiški z njegovo
polno težo v suhem zlatu.«

A drugi je modroval:
»Svojo glavo tvegam, a zdi se,
da bo v srečo mojemu otroku...«

XXXIII.

Jetnici.

Prve dni aprila meseca, to je, ne-
kako ob času, ko se je bližal stari
Pardajan Parizu, oblečen na novo in
izpremenjen od glave do pete, njegov
sin pa je izkušal priti v stik s Fran-
cem Monmoransiškim, stopino mi,
dragi čitatelji, v Memski dvorec,
kjer živita v jetništvu Ivana de Pjen
in Luiza, njena hčerka, že kakih dva-
najst dni.

Sam, mrkel in razburjen se je
izprehajal maršal Danvitski po pro-
storni dvorani prvega nadstropja.

Zmeda se je bila začela v nje-
govem življenju.

To, da je našel Ivano, je bilo si-
loma obnovilo v Henriku mladostna
čustva.

Videli smo v prejšnjem poglavju,
da se je moč teh čustev toliko umi-
nila v teku let, da ni imel za starega
Pardajana nobene besedice sovra-
štva.

Henrik je naposled pozabil
Ivano.

Vsaj mislil je tako.

Toda v hipu, ko jo je spet našel,
videl jo in se je polastil, je spoznal
in začutil, da jo ljubi še vedno.

Ta ljubezen morda ni bila ohrani-
la svojih nekdanjih oblik, družila
se je zdaj z nekakšno trdovratno
ošabnostjo; toda Henrik je videl jas-
no — ako je bil nekdanj zmožen zlo-
čina, da zadosti svoji strasti, da je
zmožen zdaj vsakega nasilja in
sleherne podlosti.

In njegova strast je bila ostala
neutešena.

»Nekdaj« je premišljal, »ko sem
prežal nanjo skozi živo mejo kože, v
katero se je bila zatekla, in sem ču-
til, kako se mi napačajo žile in mi
razbija kri v sencih, sem menil sam
pri sebi, da se ji ne bom upal nikdar
približati. In vse, kar sem želel, je
bilo to, da je ne bi imel tudi nihče
drugi... da je ne bi imel on, slad-
kobni hinavec, ki jo je zapeljal z
umetnostjo lepih besed, kakršnih ni-
sem poznal jaz nikoli. Da, voljan sem
bil, ne pogledati je več, samo da je

tudi on več ne vidi. Spominjam se,
da je bila moja najhujša bolečina v
trenotku, ko me je raulil, misel, da
se najdeta morebiti kljub vsemu in
da bo zaman vse, kar sem bil izmi-
slil in storil. Na srečo pa je bil prazen
strah, in ko sem izvedel, da ju je
razdružil moj oče za zmerom, bi bil
kmalu umrl od radosti, kakor je
manjkalo malo, da nisem umrl od
bolečine. In to mi zadošča!... Odkod
neki izvira to? Odkod to, da je ni-
sem iskal tako vneto, kakor bi jo bil
moral iskati?«

Zamišljeno se je prekinil maršal
in si odgovoril tako-le:

»Vzrok, da sem sovražil njega
še bolj, nego sem ljubil njo! In zato
so leta naposled izbrisala ljubezen,
dočim je ostalo sovraštvo živo! So-
vrastvo! Da, sovraštvo sem jo vedno!
Iz sovraštva, samo da ga preobvla-
dam, pobijem in zdrobim, sem se tudi
vrget v to strašno aventuro, ki me
utegne stati glavo.«

»Ljubezen« je povzel čez nekaj
časa, »je torej ugasnila... in zdaj
vem, zakaj!«

Razburjeno je korakal po soba-
ni, sledeč niti svojih mračnih premiš-
ljevanj.

»Da; ali zakaj me je potem tako
zmedlo, ko sem jo našel po dolgem
času? Zakaj se razvneva v meni
žarka strast, ki sem jo imel že za
ugaslo? Ali jo ljubim zdaj nemara
bolj, nego sem jo ljubil v onih časih?
Kje je on?... Gotovo daleč od Pa-
riza... Ah, zakaj mu ne morem po-

vedati, da jo imam, da jo držim v
svoji oblasti!«

Ko je govoril Henrik te besede
v najgloblji globini svoje duše, je po-
trkalo na vrata:

Zgani se je nestrpno, šel in od-
pri.

Vstopil je človek, ki smo ga vi-
deli že v Pon-de-Séju opravljati služ-
bo Henrikovega opode.

»Svetlost,« je dejal, ne čakaje
vprašanja, »povedati vam imam važno
novico.«

»Govori.«

»Brat vaše svetlosti je v Pa-
rizu.«

Danvil je prebledel.

Videl sem ga sam,« je nadalje-
val opoda, »in sem mu sledil; v
svojem dvorcu je.«

»Ali si gotov, da se ne motiš?«

Videl sem ga, kakor vidim vas,
svetlost.«

»Dobro je; idi.«

Ko je ostal Henrik Monmoransi-
ški sam, se je zgrudil v naslanjač.
On, ki si je laskal še hipce prej z iz-
zivalno mislijo, kako bi se rad poro-
gal bratu v obraz, je zdaj trepetal.

In že je iskal možnosti, kako bi
se ognil tega človeka, kako bi zbežal
pred njim...

Zakaj, ta človek, brat njegov, je
pomenil živo maščevanje, ki utegne
stopiti predenj vsak trenutek v vsej
svoji preteči neizprososti!

»Franc v Parizu!« je zamrmral
z dolgim drhtljajem. »Oh, čutim, da
je srečanje neizogibno: čutim, da

naju tira usodna roka drugega proti
drugemu. Zaman sva se izbegavala
dolgih šestnajst let! Zaman sem se
klatil jaz po jugu, dočim je bil on na
severu! Zgoditi se mora, kar je neiz-
ogibno... Morda si bova stala na-
sproti, preden mine osem dni. In kaj
mi poreče takrat? Kaj porečem jaz
njemu?«

Vstal je, stopil semintja. Njegov
obraz je bil spačen; izkušal je ob-
vladati ali vsaj opravičiti v svojih
očeh to grozo, s katero ga je bila na-
vdala že sama vest o bratovem pri-
hodu.

Prišel je mimo majhne mizice.
Udaril je po njej s pestjo.

»Ah, če bi bil sam!« je zarohnel.

»Kako trdno bi ga počakal... ne,
šel bi ga poiskati, izzval ga, zaklcat
mu v obraz: Ali si prišel mene iskat
v Pariz? Evo me! Kaj hočeš?...
Toda zdaj nisem več sam! Ona je
tu! In jaz jo ljubim! Nočem, da jo
najde tu! Nočem, da se srečata! Kdo
ve, ali je ne ljubi on še vedno?...
Kaj naj storim? Kam naj jo spravim,
kje naj jo skrijem?«

Henrik Monmoransiški je nade-
ljal to divjanje po sobi celo uro;
naposled se je pomiril.

Smehljaj je zaigral na njegovih
ustnicah.

Morda je bil našel, česar je iskal,
kajti zamrmral je:

»Da... tam bo varna... dobro
sredstvo imam, s katerim si morem
zagotoviti zvestobo te ženske... vi-
deli bomo!«

sar ne vidimo. Vidimo, ohi, dobro vidimo. — Če ne bo to nič pomagalo — na svidenje v kratkem!

Več Tolmincev.

IZ KOMNA.

Zopet nas bodo blagoslovljali sveti mošče iz zaspale Ljubljane in nam deliti svete žegne, ker sam g. tehant tega ne zmore. Odobravati bi bilo, ko bi sledil g. tehant edino le nagibu, da ustreže velikemu navalu ljudstva do spovednic in točnemu opravljanju verskih dolžnosti, ali namen je ves drugi in zasleduje vse druge cilje. Kaj pa se skriva za svetim misijonom? Kakor kažejo drugi misijoni, se sliši s prižnice namesto naukov Kristusovih večji del hujkanje žene proti možu, udrihanje po narodnih društvih in mogočno grmenje o peklju (ki ga nobeden pošten človek več ne priznava) in opazi se nekaka tekma med božjimi namestniki, kdo bo boljši udrihal kdo bolj hujskal in priporočeval različna čukarska društva, da se bodo tembolj slavnostno vsedel na lovorov venec. V spovednicah prepo-veduje napredne časopise zlasti »Dan« in grozijo, da ne dobi odveze, kdor se jim ne odreče. Ko je razpor v družinah v najlepšem cvetju, jo ti sveti mošče popihajo in pustijo ljudi v medsebojnem ravnanju. Da se bo v Komnu ravno iz tega namena vršil sveti misijon kakor drugod, smo menda vsi prepričani, zato pa dragi mošče in žene, fantje in dekleta pripravljajte se na ta sveti misijon.

IZ RICMANJ.

Gotovo Vam je, gospod urednik še v spominu naša vasića. Veljala je nekada za najzavrednejšo na Slove-nskem. Bila je nekak bojni klic, strašilo zatiralcev našega jezika na cerkvenem polju. Marsikaj se je o nas pisalo in govorilo, in vse je obudovalo jekleno značajnost Ricmanj-cev. Mislilo se je, da je ni moči, ki bi mogla te značaje upogniti. Žal pa, da sem se jaz, in z menoj še marsikdo drugi v svojih mislih varal. Razmere, ki so zavladale pri nas, od kar se je cerkvena afera po volji nekaterih Efičajtov uredila, so vse drugo prej kot razveseljevale.

Dokler smo bili sami, šel je k pevski vaji in v čitalnico združeno oče s sinom. Danes pa branijo očete svojim otrokom zahajati k pevskini vajam, citati liste in izobraževati se, gotovo pod uplivom ljudi, ki se vedno bojijo, da bo danes ali jutri prišel kateri list dopis, v katerem bi bila razkrinkana vsa nagota njih podle duše.

Od nekdanje solidarnosti ostal je samo še spomin, katerega pa hočejo gori omenjeni Efičaji izbrisati z zavlačevanjem likvidacije »Konsumi-nega društva«.

Ne mislimo pa, da s tem zavla-čevanjem provzročajo članom ob-čutne stroške in sitnosti. Njih to njih briga. Samo da dosežejo svoj na-men.

Kakor povsod, znali so se tudi tukaj ljudem priljubiti, da so jim za-upali likvidacijo, v nadi, da bode za-deva v kratkem poravnana in spravl-jena. »ad akta«.

Danes pa, po preteku dveh let, nahajajo se računani na istem mestu, na katerem so bili, ko so gospodje sprejeli društvene knjige, z razliko samo, da je v tem času na rami član-ov priraslo par tisočakov, kateri so odšli v žep tržaških židovskih advokatov. Želja članov je, da bi se ta zadeva končala in ako gospodje tej želji nočejo ugoditi, bilo bi potre-

bno, da pristojna oblast poseže vmes in napravi konec šikanam in nepri-jetnostim, katere mora ljudstvo pre-našati, radi kapric gotovih ljudi.

Prizadeti.

Štajersko.

Hochenburger — se bo poboli-šal? V četrtek, dne 26. t. m., se je napotila pred justičnega ministra Ho-chenburgerja na Dunaju deputacija, obstoječa iz poslancev dr. K. Ver-sovskega in Grafenauerja, ter gg. dr. Triller, dr. Hrašovec in dr. Brejce, da interverirajo v dobro pravosodstvu oziroma na nas Slovence. Justični ministru so bile predložene razne slovenske zahteve in želje. Glasom dunajskih vestij, zahteva se sloven-sko uradovanje pri vseh sodiščih po Slovenskem, koder in kadar gre za Slovence. Zahteva se, da se s slo-venškimi strankami uraduje, oziroma obravnava slovensko, da so obtož-bnice, okr. držav. pravdnistev spisa-ne v slovenskem jeziku in, da držav. pravdniki s slovenskimi strankami obravnavajo slovensko. Istotako naj bodo razsodbe za slovenske stranke, pisane zgolj je slovenski; to ima naj veljati tudi za prizivna sodišča I. in II. instance. Da nišo pozabljeni slo-venški zapisniki, se nam zdi še prav posebno vredno poudarjati. Justični minister je izjavil, da je istotako mnenja, da bodi sodnik vedno zmo-žen jezika, ki govori v njem stran-ka, odnosno zahteva, da se v njem razpravlja. — Vse to zveni prav le-po. Če bi bili optimisti, bi zagнали v-rišči veselja. Ker pa poznamo naše pravosodstvo, ker poznamo — Pit-reicha, smo raje pesimisti, vsaj gle-de na rezultate te intervencije. Za-hteve deputacije nam niso le simpa-tične, marveč priznavamo, da so pomulirane tako, da obsegajo vse naše tozadavne želje — za danes. Justični minister priznava... Pit-reich pa izjavlja. On pravi, da raje demisionira, kot, da bi pripustil le najmanjše ugodnosti Slovincem... Pitreicha poznamo. On je glavni ste-ber — poleg juž. železnice spodnje-štajerskega »Volksrata«. V petek, dne 27. t. m., se je jutri pri njem zglasi slovenska deputacija. O tem bomo še poročali. Glavno pa je in ostane: Kakšni bodo uspehi? Slo-venske zahteve so take, da bi imele, čim se jih uresniči, kot prvo posled-ico, popolno preustrojitve imeno-vani sodnikov in ostalega pravosod-nega osebja. Dvomimo, da bi Ho-chenburger in Pitreich v to privohla. Justične razmere — zdi se nam in dvomimo, da se varamo — pri nas in prav posebno na Štajerskem in Ko-roškem — so take, da bi bilo v njih od pomoči treba najskečajnejših napo-rov. In ti bi bili istovestni s — slo-vensko obstrukcijo na celih črti. Da, če bi bila justična uprava res justič-na, potem bi morala to storiti na lastno pest. Kdo ne pozna sodnike n. pr. v Mariboru? Kdo še ni slišal obravnave s Slovincem? Kot črna živina se mučita sodnik, senat, pred-sednik in obtožbenec oziroma priča! Za-kaj? Ker prva dva ne znata dovolj slovenski, da bi ju razumel obtože-nec in ker obtožbenca ne razumeta onadva. Slučaj na smrt obsojenega Petreina, je imel par takih momen-tov. In vrh vsega: pri nas na Šta-jerskem je treba znati mnogo nare-čij za splošno razumevanje. Pred mariborskim sodiščem se najde po najmanj petero različnih... In iz te-ga sledi, da bi moral biti ves bodoči sodniški naraščaj slovenski. Druga-če bodemo doživeli še zelo čudne stvari nesporazumljen...

Dot pri Hraščniku. Dne 11. pro-sinca je bila pri Petru domača ve-selica. Udeležilo se je je tudi par do-mačinov-naprednjakov, kar seveda ni bilo po volji trgovcu Jakobu Drak-slerju, ki je bil tedaj že z »dušo in trebmom« vnet klerikalec. Pred omenjeno gostilno se je dejanski lotil g. Peklarja ter ga je tudi telesno po-škodoval. Zaradi tega čina krščanske ljubezni in klerikalne morale mu je prisodilo pretečeni teden c. kr. okr. sodišče v Laškem trgu 20 K kazni za bolečine 50 K ali 48 ur zapora, po-ravnava stroškov obeh zagovorni-kov etc. Seveda je g. Drakster, ker se mu je kazen premala zdela, reku-riral. Obsojen je bil tudi g. Peklar, ker je rabil neko psovko na 10 K kazni. Gospod Drakster, trdili ste vedno, pred sodnijo mora človek tajiti do skrajnosti — pa kakor se vidi, se vam tokrat ni posrečilo. O izidu rekurza bomo še poročali.

Brentič.

Hraščnik. Ko sem čital pretek-le dni o narodni izdajici učitelju Smo-leju, mi je prišel na misel dogodek, ki se je vršil približno pred dvemi leti v laškem okraju. V novo izišlem seznamu Slovnščarjev se je blestelo ime nekega učitelja laškega okraja. Na odgovor pozvan je tajil, baje ce-lo v časopisih preklical. Čudno se mi je zdelo, da se je s tem zadovoljilo napredno učiteljstvo, ker dotičnik bi bil moral tožiti Slovnščarkovo zvezo ra-di častikrize in zlorabe imena — ker hujše žalivke ko »Slovnščar« pač ne najdeš za naprednega učitelja. Zadnji čas so se zopet slišale lepe stvari o njem. Pazi napredno učiteljstvo, ter ne neguj na svojih srčih ljudi, na ka-tere pade le senca narodnega in sta-novskega izdajstva!

Mala kronika. V Mariboru je opustil zdravnik dr. Ivan Majciger svojo prakso. — V Mariboru so pričeli krojaški pomočniki s stavko. Zahtevajo 10 odstot. zboljanja, kar pa mojstri nočejo dovoliti. — V Ma-riboru bodo, če bo res, otvorili v ve-likonočnem tednu, mestno kopeli znova. — V Mariboru je padel na hodniku pred realko neki Rabel in si nevarno pobil glavo. Prepeljali so ga v bolnico. — V Pali na Dravi je za-del čeber železnega dvigala tamoš-nje elektrarne 28letnega delavca Škraberna in mu nevarno potolkel glavo. — V Gradcu so neznanzi zli-kovci vlomili v vinarno »Marocvic« in pokradli 154 K gotovine, nato pa izginili brez sledu. — V Gradcu je dobil kom. svet. Iv. Dettelbach av-strijsko dedno plemstvo.

Iz Zolca. Zalska narodna dru-štva proslavijo spomin 500letnice us-toličenja koroških vojvod na belo ne-deljo dne 19. aprila. Na sporedu je med drugim znana Meškova igra »Na smrt obsojenca«. Ker je začetek slavnosti ob 3. uri popoldne, pričaku-jemo častne udeležbe iz sosednjih krajev. Cisti dobiček je namenjen iz-popolnitvi javne ljudske knjižnice v Zalcu. Natančnejši program še pri-občimo. — Združen odbor žalskih društev.

Laški trg. Rokodelska zadruga je obhajala 25. t. m. prav redek ju-bilej in ostane ta dan vsem nayočim gotovo v trajnem spominu. Pokaza-lo je sedanje načelstvo, kako zna obrtnega veterana ceniti in če je po-treba se postaviti in štiti stanov-ske koristi z neprelomljivim tilnikom. Povodom odpotovanja dolgoletnega načelnika g. Vuzdarica, vršila se je popoldan odborova seja, v koji se je imenoval jubilar častnim članom. Pri nati vršeci se vajeniški oprosti-tvi, na koji se je 15 nadebudnih kandi-datov imenovalo pomagalec, se je pri veliki množici rokodelcev spomil-

njal v zbranih besedah načelnik Zu-pane odhajajočega, ki je v svoji po-slovni dobi skozi 25 let kot načelnik zadruge opustil 321 vajencev in in-korporiral 242 mojstrov. Izročil je temu od c. kr. trg. ministrstva skozi zadrugnega inštruktorja izrečeno la-skavo priznanje in podaril od gg. ob-ornikov podarjeni krasni diplom častnega člana.

Goriško.

Gorica. (Vojaška vest.) 1. aprila pride sem oddelek trdnjavskega topničarstva št. 10. Vojaki se bodo pripeljali s posebnim vlakom po državni železnici. — Na kolo-dvoru bo slaven sprejem z vojaško godbo. Vlak pride v Gorico ob 6. uri.

Tržič. Žendarmija je aretirala Antonija Simonetti iz laškega Vid-ma radi ponarejanja uradnih listin. Prepeljali s ga v goriške zapore.

Gorica. (Izpred sodišča.) Inženir Friderik Ribi je bil obsojen na 30 K globe in sicer radi razžaljenja časti. Inženirjev zagovornik dr. Li-čen st. je vložil ničnostno pritožbo. — Jožefa Tomazin bo sedela 3 me-sece radi tatvine.

Gorica. (Aretacije.) V tukajšnje zapore so pripeljali Rudolfa Trtnik iz Sežane radi nezvestobe. Policia je našla tatove, ki so ukradli urarju Suligoju nad 3000 K vredne zlatnine: Franceta Brainik iz St. Andreža, Filipa Suligoj iz Cepovana in že znanega Franceta Tomšič iz Gori-ce.

Ločnik. Tu se je ustanovila ži-vinorejska zadruga, ki bo skrbela za dobro goveje plemo.

Protestantovska propaganda. Po Gorici hodi neka evangelijska nu-na in prigovarja prebivalce, da bi šli k nekakim duhovnim vajam. Ki se bodo vršile prihodnji mesec pri protestantih. Svetujemo našim ljudem, da to nuno prijazno odslavijo.

Tolmin. Orožništvo je aretiralo Nežo Leban radi detomora. Prepeljali so jo v Gorico.

Bronislav Huberman priredi 15. aprila zvečer koncert v dvorani »Schulvereina«. Huberman je znan violinist. Kdor bi se hotel udeležiti koncerta, naj se prijavi v knjižarni Emilija Wokulat pred laškim gledališčem.

Gorica. (Nov laški častar.) Na dunajskem vseučilišču je promoviral za dolžarja prava Silvio Fillach.

Tržič. Tu nameravajo napraviti cestno električno železnico. Ibi bo šla od kolodvoru do pristanišča, pa tudi po drugih glavnih ulicah. — Po-staviti nameravajo tudi plinarno. De-lo bo najbrže izročeno nemški tvr-dki Diptsch na Dunaju in v Berlinu. Ta tvrdka ima 18 milijonov mark lastnega kapitala in okoli 5500 delav-cev. Tvrdkin inženir si je že ogledal prostor.

Gorica. (Laško gledališče.) Le-tošnja opera je zastopana po »Wer-therju«, »Rigolettu« in »Madami Butterfley«. Gledališče je dobro obis-kanu. Da bi je slovenske predstave bile tako obiskovane!

Tržič. (Draginja.) Tukajšnji pe-ki so sklenili, da podražijo s 1. aprila kruh za 4 vinarje pri kilogramu.

Gorica. Staro pokopališče so začeli orati. Kakor znano, hočejo na-praviti na njem park. Čudno, da je začel municipij z delom ravno dva dneva pred volitvami! Je pač hotel pokazati skrb za olepšanje mesta?

Most v Zagraju bo kmalu dogo-tovljen. Dela so izročena ljubljanski

tvrdki Zajec in Ohorn. Pred mostom je zato tudi slovenski napis.

Tržič. (Kaznovana neprevi-dnost.) Na kolodvoru sta se nahajala Slovenca Kal in Anton Komar iz St. Ferjana, katere je motil občinski stražnik. Fanta sta se vsled tega vz-nemirila in neprevidno začela zmerjati stražnika, ki je končno oba are-tiral.

Državno pravdnistvo je zaple-nilo laške liste: »L' Indipendente«, »Gazzetta di Venezia«, »La Stampa« iz Turina in »Il Secolo« iz Milana, ker so pisali proti avstrijski notranji upravi. Tržaški »Piccolo«, ki je pos-nel vse to po »Preparazione«, ni bil zaplenjen, ker je sunljive besede nadomestil s pikami!!

»Jugoslavija« je bila konfiscir-na, ker je priobčila irendične be-sede iz nekega laškega ilustrirane-ga časopisa. Pač čudne nazore imajo naši državni cenzorji!

Pristna laška imena! Pred par dnevi je imelo goriško obrtno dru-štvo svoj občni zbor. V načelstvo so bili izvoljeni pravi Italijani rimskega pokolenja kakor: Mulič, Zajec, Bro-dibek, Breitner, Reč in Polji. Shoda pa so se udeležili tudi razni Ušaji in Bizjaki. Tako je ta »smehljajoča se italijanka« v Gorici, kakor pravi ta-ko pesniško tržaški »Piccolo«.

Laška nestrpnost. Pretekli te-den je prišlo v Gradiško par veselih fantov iz Sovodenj, ki so pred me-stom zapeli par slovenskih pesmi. To so slišali bližnji Lahoni n so skli-cali takoj celo vojsko proti našim fantom, katere so dejansko napadli. Naši fantje so se branili, kolikor so se mogli. Ker pa se jih je par zoper-stavilo občinskim stražnikom, so jih isti aretirali. Drugi pa so srečno od-nesli peke in zdrave glave. Lahji so za njimi vpili in grozili, da jih ob prvi priliki kar potolčejo. Lahji so res lahko ponosni na svojo dvati-soletno kulturo!

Gorica. Goriška družba elektr. železnica ima svoj redni občni zbor dne 8. aprila. Sedalni predsednik družbe je dr. Bellaben.

»Piccolo« prinaša te dni vsaki dan po dvakrat dolge članke o gori-ških občinskih volitvah. V člankih la-že na vse načine in sramoti »privan-drane« Slovence. Mu je pač znano, da je lahonstvo v Gorici v skrajni nevarnosti. Ravno tako piše tudi nje-gov bratec »Corriere Friulano«.

Podgora. Mostič, ki vodi ob to-varni čez Sočo, je skrajno zanemar-jen. Tuptam manjka kar po par desk in je velika nevarnost, da si kdo zlomi nogo, če se ne zgodi še kaj hujšega. Tako se je pripetilo neki deklici, ki mora vsak dan hoditi iz Podgore v Gorico. Deska, na katero je stopila, je bila gnijala, in se udrla. Dobro, da si ni pokvarila noge! To-rej pozor!

Od Gorice do Trsta bo vozil od danes naprej poseben vlak. Iz Trsta bo odhajal ob 3/3 popoldne, iz Go-ricice pa ob 9.12 zvečer. Od 1. maja dalje bo vozil ta vlak tudi v Krmin in nazaj.

Pozor! Most se popravlja! Tako stoji zapisano na deski pred mostom čez Sočo pri Pevm. Priponnimo, da ima prednost laški in nemški napis, ki sta vredna tudi lepše tablice. Pač malenkost!?

Dnevni pregled.

Lovčen hoče imeti. Lovčen je črnogorska gora, gospoduje nad ko-torsko luko. In kot takšna je Avstriji trn v peti in vsled tega vedno in

Mlad grob.

V moji pisalni mizi je ležalo med drugimi dvoje rokopisov, pisanih z izredno lepo pisavo. Eden je nosil naslov »Od doma« — drugi »Po-grebni zvonovi«. Postal ju je nekoč dijak Josip Verovšek. Drugi rokopis nosi datum: V soboto, 13. septem-bra 1913. — Uredništvo dobi več takih podlistkov iz delavnice mladih ljudi. Ker ni prostora, se stvari za-loži in zaostanejo. Tako sta tudi ta dva rokopisa ležala med drugimi in čakala odrešenja. V soboto pa je »Dan« prinesel parte, ki je nazna-njal, da je Josip Verovšek, učenec V. gimn. razreda, umrl. Pred časom se je prehladil — nastopila je mala bolezen — za njo je pritisnila jetika in v nekaj dneh je smrt utrgala mlado življenje. In ravno sedaj, ko je prva pomlad zavela po deželi in je solnce zmagovito obsijalo naše snežene gore...

Josip Verovšek je bil drugi sin našega odličnega igralca g. Antona Verovška. Bil je priden dečko; telo-vadil je pri »Sokolu«, ljubil je šport, igral je nogomet — in v prostih urah je — pisal. Za svoje ime si je izbral psevdonim: J o š k o S e n c a. V teh spisih se kaže čustvena mlada duša, dovezetna za prirodo in življenje, od-kritosrečna in otroško zaupna. Kdo

ve, kam je vodila njegova pot, da je ni prestrigla smrt.

Prinašamo to črtico njemu v spomin.

JOŠKO SENCA:

Pogrebni zvonovi.

Prej me je malokdaj zanesla pot mimo pokopališča. Saj nisem imel nikogar, katerega spomin bi počastil s svojimi obiski. Včasih sem pa le šel mimo tega tihega kraja in ve-selo sem pogledoval žalostne ter ob-lokane ljudi, ki so prestopali velika pokopališčna vrata. Tedaj sem bil še brezskrben in nisem poznal žalosti.

Drugače je bilo, ko mi je zbolel oče. Naenkrat je prišla nadtežka žalost in skrb, katere krutosti še ni-sem ničesar razumel. Zdravniki so pa zmajali z rameni in učeno pisali re-cepte, toda veliko upanja niso daja-li. Strah mi je postalo in na misel mi je prišlo, da bo tudi moj oče kmalu počival v hladni zemlji. Zato sem hodil večkrat na pokopališče in opa-zoval v hladni zemlji. Zato sem hodil večkrat na pokopališče in opa-zoval ljudi, ki so imeli enako usodo kot jaz. Prihajali so mladi, stari, vdove in dekleta z znaki trpljenja na obra-zu in sočustvoval sem z njimi. Srce se mi je stisnilo žalosti, ko sem stal nem ob vratih ter jih opazoval, in

domislil sem si, da bom morebiti kaj kmalu tudi jaz tako kot ti obiskoval grob svojega očeta. Stresalo me je ob tej misli in huje mi je krvavelo sree.

Odšel je oče tja doli k sinji Adri-ji, da bi se okrepil, in ostal sem sam. Že ob slovesu sem vprašal očeta, če imam koga na pokopališču, da bi ga obiskoval. Oče se je začudil mojemu vprašanju in mi povedal, da teži že dolgo v hladni zemlji stari oče; po-jasnili mi je tudi natančno, kje se na-haja grob.

Zažvižgal je hlapec, še enkrat, morda poslednjikrat, sem se vsesal z očmi v očeta, kot bi si ga hotel za vedno vtisniti v spomin, potem pa je težko sopihale vlak oddrhal. Gledal sem za njim in zdelo se mi je, da je odnesel seboj vso mojo mladost in veselje.

Zaloval in hrepenel sem po očetu in nisem mogel najti utehe. Zato-rej sem hodil na pokopališče. Sreča-val sem smejoče se ljudi in mislil sem v svojem gorjupju, da se mi v svoji sreči porogljivo nasmejujejo. Hodili so pa mimo mene tudi potri in žalostni ljudje, ki so šli isto pot kakor jaz. Smilili so se mi in rad bi jim pomagal; kajti še huje jim je bilo kot meni.

Približal sem se vratom. Nad njimi je stal angel s trombo v ustih

in kazal z roko kvišku: žalost vzbujajoča je bila njegova postava in trpek njegov izraz na obrazu. Pod njim pa je bilo napisano: »Resurrec-turis«. Črne so bile te črke in smrt je vela iz njih.

Stopil sem skozi vrata in zagle-dal pred seboj nepregledne vrste grobov. Oj, lahkoživci in bogatini, pridite in pogledite te grobove, pomi-slite malo na smrt! Koliko stotin pridnih rok počiva tu, koliko tisoč nad je tukaj zakopanih in zgubljenih na veke! Vse svoje življenje so se napejali v boju za obstanek in se trudili, da so mogli živiti mnogošte-vilno družino, a sredi napornega de-la jih zgrabila smrt s svojo železno reko. In družine, tudi te si je zazna-movala smrt za poznejšo žetev, njih usoda je bila zapečatena. Smrt je morila in polnilo se je pokopališče... Nepregledne vrste so se dvigale pred menoj... Oj, bogatini, ki se kopljete v razkošju življenja, pridite in pogledite...!

S težkimi mislimi sem stopal mimo teh grobišč in iskal starega očeta. Bral sem napise in mnogo svojih znancev sem našel. Kako pa, da jih nisi nikdar prišel obiskat, sem se vpraševal. Takoj sem imel odgo-vor. Le v zapuščenosti si domisli človek onih, ki jih je nekada ljubil, in tedaj, ko je tudi njegovo srce žalost-

no, zahrepeni po njih, ki imajo ena-ko usodo in isto trpljenje v duši kot on. V žalosti išče človek sorodnih duš, ki bi ga razumele in tolažile.

Našel sem iskani grob. Visoka breza se je dvigala nad gomilo in majhna klopica je stala zraven nje. Tja sem sedel in gledal na grob, ki je bil ves posut s pestrim cvetjem, in tudi jaz sem položil šček na pisano vzglavje. Ozrl sem se okrog in niko-gar ni bilo, sam sem bil na pokopa-lišču. Vetrč je pihljal in majal vitko brezo, ki je skrivnostno pošumevala s svojimi vejami in se otrsela rume-nih listov. Ozrl sem se na azurno nebo in čudno, dotlej neznano čustvo me je spreletelo. Spomnil sem se očeta in v svo silo svoje mlade duše sem zahrepenel po njem. Ali niko-gar nisem imel, ki bi mu razodel svojo brezmejno žalost.

Ozrl sem se na grob in zapla-kala mi je duša.

»Stari očka, — sem šepetal, — ali me slišiš, kako žalosten sem in da nimam nikake tolažbe, ali vidiš moje trpljenje?«

Vetrč je potegnil in vzdrlitela je breza. Sklonila se je in poljubila rahlo grob s svojimi vejami, zasli-šal sem besede, mile in sladke:

»Potolaji se, sinko, vidim... slišim te! Jaz bom varoval očeta...«

vedno dela na to, da pride v posest le važne postojanke, ki gospoduje v rokah nasprotnika obenem tudi nad Ceti-
njem in velikim delom Črne Gore. Vojaški listi neopretno zahtevajo, da mora Avstrija priti v posest te gore, pa najsi bo na katerikoli način, to zahteva čast avstrijske mornarije. »Edinost« pravi: K temu članku doznajamo iz popolnoma nezaljubljenega vira, da se je avstrijska diplomacija pred kakimi štirimi tedni obrnila na črnogorsko vladu in izjavila, da pripusti unijo med Srbijo in Črno goro le pod pogojem, ako Črna Gora odstopi Avstriji Lovčen in goro Simuna, ki dominira nad Barom. Na Dunaju računajo s silno težavnim gospodarskim položajem v Črni Gori. Državni primanjkljaj črnogorski, ki je redno znašal 3 milijone, je zaradi izdatkov, ki so bili potrebni v zadnjem času, narasel na 7 milijonov. — Položaj kralja Nikole je pa še tem težavnejši, ker je Rusija odkrila Črni Gori svojo dosedanjno vsakoletno podporo. Dunajski diplomati torej računajo z dejstvom, da proti Črni Gori naravnost katastrofa, če se v najkrajšem času ne združi s Srbijo. Zato smatrajo dunajski politiki, da je tokrat najprimernejši položaj, da se uredi zadeva Lovčena. Stvar je bila do danes tajna. Nesporo pa je, da vzbudi javna te stvari po vsej Evropi velik odmev in najostreje nasprotstvo pri svoji južni zaveznici — Italiji.

Državni grb Arbanije (Albanije). Grb te nove države je čudovita zmes različnih simbolov menda zato, da bi se novi knez nikomur ne zameril. Nad knežnim plaščem, v čigar sredini je črni dvoglavi orol (simbol Hohenzollerncev), ki ima na prsih lat srčni ščit, obrobjen s črnorednim črtnim robom (črno-rdeče-zlato = frankfurtska trobojka), črno-rdeče je baje deželna barva Arbanije, je napis: »Fidelitate et veritate«, kar pomeni »Zvestoba in resnico«; nad tem napisom je še knežja krona najnovejše arbanaske oblike s petero-žarno belo zvezdo (simbol italijanske države). Arbanaske državne zastave ima sredi rdečega polja črnega dvoglavega orla, ki ima med glavama peterožarno belo zvezdo (baje Skenderbegova zvezda); trgovska zastava ima v sredi na rdečem polju se nahajajoče črne podolžne črte ter belo zvezdo.

Od velikonočne nedelje 12. do 17. aprila — 6 dni!
Modra miška!

Največja in najzanesljivejša učinkovita veseloliga te sezije! Neprestan bučen smeh!
Kinematograf Ideal.

Ljubljana.

— Borštnikov poslovilni večer. Borštnik se je sinoči — poslovil. Kdor ljubi umetnost, temu je bilo in bo pri srcu žalostno. Poslavljaj se je umetnik. Še enkrat nam je pokazal svojo silo v »Atelju«, potegnil gledalca z nepremagljivo močjo s seboj v peko nepopisljivo bolečino, katere je prenašal kot Aleksander Fara dvajset let vsled nezvestobe svoje žene. V svoji bolesti, ki jo je zakrival z masko veselja, je ostal delaven, plemenit — toda neizprosno in v ne-

ozdravel bo! Ne muči se z žalostjo, pomiri se...
Kakor hladni balzam na pekoče rane so vplivale name te besede. Padel sem na kolena in se zgrudil na cvetoči grob. Jesensko solnce je pošljalo name s svojimi zastrtimi žarki, prodrlo je meglo žalosti in mrtva duša mi je oživela.
Dolgo sem stonel na grobu in sanjal.
Prebudila me je nastajajoča noč. Začuden sem pogledal krog sebe in v prvem hipu nisem vedel, kje sem. Na pokopališču... Stidka omama je skopnela in kruta žalost mi je zopet napolnila srce.
Vstal sem, da bi odšel, ali naenkrat zaslišim v neposredni bližini ihtenje. Pogledam okrog in zapazim sem mlado dekle, ki je klečalo nedaleč pred grobom in jokalo. Prestopil sem se, pesek je zaškril pod mojim nogami in prestrašila se je devojka. Ozrl sem se proti njej in pogledala me je s svojimi žalostnimi očmi, najina pogleda sta se srečala. Nepopisljivo žalost sem bral v njenih temnih očeh.
Vzrhljala mi je duša in stopil k njej. Videl sem, da je potrebna tolažbe. Prijel sem jo za roko, jo povedel na klopec in ni se branila. Sklo-

izprosnosti vendar dostojanstven. Edina utelja njegovega trpljenja je njegova hči Eva, in ko se tudi ta spozabi z drugim — Fara od bolesti pogine ob zvokih karnevalske godbe in ob deževanju konfetov, ki se vsipajo skozi okno na njegovo truplo. Težko je risati takšne trenutke, ki vsled avtorjeve krivde tuptam iz zvene skoro banalno — ali Borštnik jih je podal z dostojanstvom in korigiral avtorja. Bolest, togota, upanje, obup: vse to nenjansirano prehajanje je Borštnik podal z naravno resničnostjo in dovršenostjo. — Bili so mu izročeni krasni venci kot mal znak velikega priznanja in globoke hvaležnosti. — G. Bukšekova, njegova žena, ki se je v trenutku pred 20 leti spozabila ali zato ponižno in udano trpela vsa preziranja svojega moža in ob vsem ponižanju ostala dostojanstvena dama. — Njegov brat Flavij g. Skrbinek — človek dvomljive preteklosti in še dvomljiveje sedanjosti, sklicujoč se na čast svoje rodbine, je s svojo diabolsko igro uspel. — Ga. Juvanova — Eva — je oboje lic svoje nature imenito pokazala. Zaupala je v dober izid — toda prevarala se je in zato je bil udarec tem hujši. Ostali: gg. Danilo, Povhe, Šest, Poček, Grom — vsi so pripomogli k uspehu. — Gledališče je bilo menda razprodano. Navdušenje veliko. Škoda, da ne bo kmalu takšnih večerov, kakoršen je bil sinočni.

— Slovensko gledališče. Dne 4. 5. in 7. aprila priredi ansambl slov. dež. gledališča predstave v korist svojim članom. V soboto, dne 4. aprila se uprizore po daljšem presledku zopet Govekarjevi »Legionari« — narodna igra v štirih dejanjih, s petjem in godbo. — V nedeljo 5. aprila se vprizori po dolgem času Coste »Njen general« in »Legionari« kot popoldanska predstava. V torek 7. aprila se uprizori silajna drama Nicodemija »Perjanica« (der Reihersbusch), ki je repertoorni komad vseh velikih gledališč — in ki je dosegla na dunajskem dvornem gledališču sijajen uspeh. Redna sezona je končana. Člani slov. gledališča stojijo zopet pred novo krizo. Opozarjamo ljubljansko občinstvo na te beneficne predstave že danes, da jih posesti v največjem številu, da pokaže slov. igralcem svoje simpatije.

— Pri c. kr. deželni vlad v Ljubljani so napravili izkušnje sledeči: Za tes. mojstra g. Josip Rop iz Bočine, Stajersko in g. Franc Zwick, Črešnja vas, (Koroško); za zidar-skega mojstra pa Ant. Forgariini iz Vidma v Italiji.

Družbi sv. Cirila in Metoda je poslal g. Benedikt Poniž, c. kr. vadniški učitelj v p. v Gorici 5 K. v proslovo 500letnice zadnjega ustoličenja slovenskih vojvod na Gosposvetskem polju na Koroškem. G. Jos. Valenčič v Trnovem je poslal 20 K. katere je daroval g. Ant. Krisper, v Ljubljani mesto venca pok. g. Jos. Valenčiča. Odč. Marica Černe v Grižah pri Celju je poslala 20 K. Pri proslavljenju poroke framskega župana g. Karola Černe se je nabralo to vsoto v najožjem krogu v celjskem »Narodnem domu«. — Družbi C. M. je darovalo jugoslovansko dijaštvo c. kr. I. drž. gimnazije v Ljubljani 200 K. ob priliki 500letnice ustoličenja koroških vojvod.

— »Sokola« v Spodnji Šiški priredi v torek dne 31. marca 1914 pri »Aneniku« prijateljski večer prilatle Sokolstva. Predava brat Miro Burja o »Miroslavu Tyršu«. Začetek ob 8. uri zvečer.

— Cvetlični salon tvrdke Viktor Bajt se nahaja v Selenburgovi ulici

ni sem se k nji, najine usni so se spoile v dolg poljub žalosti in dve duši sta se zili v eno; kajti, kadar razjeda človeku srce bridkost, tedaj išče sorodnih duš.
Od onega večera sem jo videl še večkrat na pokopališču. O mraku, ko ni bilo nikogar, je prišla in, ko se je storila trda noč, je odšla. Tudi jaz sem hodil tedaj na pokopališče in tolažila sva drug drugega. Nisva iskala tolažbe v besedah, ali njene žalostne oči so povedale več kot sto besed. Vselej sem vstal potolažen in odšel z lažnim smcem. Navadil sem se pohajati vsak večer na pokopališče in vedno sva se videla. Žalost naju je nepoznana združila in nepoznana sva se tudi ločila. Vedela sva le, da imava enako usodo.

Ko sem prišel nekoga večera na pokopališče, je ni bilo. Zdelo se mi je čudno in zaman sem jo pričakoval. Sam sem se ves žalosten pogovarjal z belo brezo in s cveticami na grobu...
Tudi drugi večer ni prišla. Zaskrbelo me je in žalostnejši sem postal. Gotovo je našla zopet svojo srečo in zdaj ji ni več mar pokopališče. Hudo mi je bilo, da sem ostal v svoji žalosti sam, brez tolažila.

6, poleg pošte in se slav. občinstvu toplo priporoča.

V viharju pogube, krasna drama v 6 dejanjih nas spominja na delo »Otrok iz Pariza«. V lepih prizorih na morju, v očarajočih slikah z obrežja Normandije nudi nam brezmejno mnogo naravne krasote. V usodi dečka in njegove matere, katerih pota je ločil zločinec in ki so morali pretrpeti mnogo bridkih ur in velikih nevarnosti, ponižanja in pomankanja, dokler jih ne združi zopet milostno naključje, je podano tako pretresujoče dejanje, da nas gane do solz. — Ta drama predvajala se bo-
de od jutri torka naprej v kinematografu Ideal in bo gotovo imela najlepši uspeh.

Trst.

Viljemov odhod. Nemški cesar Viljem se je odpeljal iz Trsta še isti dan (v petek) ob 5. popoldan. V »Miramaru« se je mudil od 11. dopoldne do 5. popoldne, torej 6 ur. V Trst se ni pripeljal. Pryotno je sicer krožila vest, da bo prišel tudi v mesto in si ogledal tehnične zavode, vsled česar je bila vsa policija konsignirana. Toda Viljema ni bilo v mestu. Ko se je poslavljaj, so bile na dnevnem redu iste ceremonije kakor pri prihodu. Ko sta se s Ferdinandom objela, je šel Viljem na svojo ladjo, kjer je doigo stal na krovu in salutiral. Isto je storil Ferdinand. Tudi to pot je bilo mnogo opazovalcev.

Socialno demokratično lopovstvo. K tej notici, ki je bila objavljena v soboto in v kateri smo javili, da je bil od strani socialno demokratične pretepaške gruč ranjen en narodnjak, dodajamo, da je ranjenec sin gosp. Caharije, gostilničarja v Nabrezini. Ranil ga je en socialni demokrat z nožem in sicer na roki. Socialni demokratje bodo to nesramnost še drago plačali.

Tatvine v prosti luki.

Trst, 28. marca.
Tatovom v prosti luki so prišli vendar enkrat na sled. Podjetniki špekulantje so organizirali tatinsko družbo, »zadruzo z neomejeno zavez«, ki ni bila protokolirana na oblasti. To podjetje je delovalo že več let. Sotrudniki podjetja so kradli blago iz c. kr. javnih skladišč in ga vozili v neko privatno skladišče, od kjer so ga tatovi trgovci prodajali na debelo drugim trgovcem. Imeli so obsežne trgovinske zveze, zlasti z Italijo. Poglavni družbe je bil neki Jakob Pontello, ki je bil aretiran. Izvršilo se je še več drugih aretacij in sicer danes pet. Vseh skupaj je sedaj aretiranih okoli 10. Kolikor je do sedaj dognanega, je bilo pokradenega blaga nad 60.000. Povečini so aretiranci regnikoli. Kompromitiranih je več tržaških trgovcev, ki so bili v zvezi s to družbo. Pričakujejo se še druga razkritja.

Telefonska poročila

Drage volitve.

(Telefonično poročilo našega rednega poročevalca.)

Pet strank proti Slovincem. — Kupljena večina. — Prifliš, groznje in denar. — 20—30.000 kron za podkupovanje. — Častna udeležba Slovincem. — Italijani izživajo. — Pretep pred »Jelenom«. — Posledice volitev
Gorica, 29. marca. Izid volitev v III. razredu je sledeči: Italijani, li-

Naslednjega dne sem bil že pozno popoldne pri grobu starega očeta. Nedaleč od mene sem zapazil kup sveže prsti — nov grob. Vprašal sem mmoidečega grobarja, kdo je umrl.

»I, kdo! Ono žalostno dekle, ki je prihajalo vsak večer na pokopališče. Gotovo ste jo poznali!«
Možakar je debelo pljunil in odšel dalje.

Zakrjavelo mi je srce in bolečina se je podvojila. Torej tudi tebe je premagala žalost, sem misljal, in odšla si. Pogledal sem njen grob in srce mi je vztrepotalo ob spominu na njo. Sam bom ostal v svoji žalosti, nikake tolažbe nimam več — tu počiva v grobu.

Zazrl sem se v njen grob in bolesti se mi je stisnilo srce.
»O, ni še umrla tolažilka tvoje žalosti, še eno tolažbo imaš in ta sem jaz!« je zavreščalo za menoj.

Ozrl sem se prestrašen in oči so se mi razširile v brezzinni grozi.
Pred mano je režeče stala smrt in divje je frfotal njen beli plašč po zraku...

Iz srca mi je zginita žalost in spoznal sem, da sem rešen...
Iz pokopališčne cerkve so se turhno oglašili nagrebni zvonovi...

Gostilna. Anton Ivančič Buffet.

TRST. Andemo de Toni, via Nuova 5. TRST.

Tržaškemu občinstvu in v Trst prihajajočim Slovincem jamčim za pristna istrska, vipavska in dalmatinska vina, kakor tudi vedno sveže pivo in izborno mrzlo in gorko kuhinjo.

BUFFET-RESTAURANT

Via Nicolò 11. — TRST — Via Nicolò 11.

Podpisana vjudno naznaja p. t. občinstvu, da sva prejšnji buffet »Istria« razširila v buffet-restaurant z dunajsko kuhinjo. — Točiva: Guško belo in kulmbaško črno pivo, pristna istrjanska, dalmatinska, stajerska in nižavstrijaska vina. — Opoldne in zvečer abonentment.
K. Risser. A. Trulp

beralci, klerikalci, mazzinijanci, Nemci in socialni demokratje, ki so volili soglasno, da se lahko vzdrži korupcija na gorškem magistratu še zanaprej: 509—512 glasov, Slovinci sami 339—345.

Gorica, 29. marca. Današnje volitve so bile tako zelo živahne, da jih naše mesto že danes ne pomni. Volišče je bilo okupirano takoj v prvih jutranjih urah.

Kupljeni glasovi.

Gorica, 29. marca. »Večina« vseh petih strank je iztisnila iz svojih vrst 160—175 glasov večine. Od vseh volilcev, ki so glasovali za kamorajško listo, je bilo najmanj 190 neitalijanov. To se pravi: bistveno je kamoraj izginila, vzdržali so jo le Nemci in socialni demokratje.

Izsiljevanje.

Gorica, 29. marca. Kamorajši so izsiljevali na vse mogoče načine: podkupili so vse polno ljudi. Operirali so z vsemi mogočimi grozljami. Italijani sami priznavajo, da jih je stala volitev najmanj svojih 20—30.000 K.

Slovenska udeležba.

Gorica, 29. marca. Udeležba od slovenske strani je bila nad vse častna. Mirno in dostojno so izvršili naši ljudje svojo dolžnost. Vse priznanje gre posebno našemu ženstvu, ki se ni dalo niti ustraševati, niti ustrašiti.

Gorica, 29. marca. Nad vse častna je bila udeležba iz Barke. Izkazal se je tudi Korn. Sploh so Slovinci storili svojo dolžnost v polni meri, in laško »zmago« so oteli Nemci in socialni demokratje, ki so znova pokazali svoj altruizem s tem, da so šli v boj za kamoro. Si jih bomo prihodnje dni nekoliko natančneje ogledali.

Izživčali!

Gorica, 29. marca. Popoldne ob dveh so pričeli nekateri Italijani izzivati mirne Slovence pred municipijem. To le zategadelj, ker so govorili slovensko. Ko je prišla policija, so italijanski smrkvoci ušli, da ni bila pot zastoni, pa je policija aretirala dva Slovence.

Gorica, 29. marca. Zvečer so se zbrali okoličanski Slovinci na Kornu in začeli prepevati slovenske pesmi. Šli so proti Corsu. Na poti pa jih je začela mularija izzivati. 6 do 10 letne fantiče so Slovinci vzeli v roke in jih naučili pred »Jelenom« dostojnega vedenja. Potolaženi smrkvoci so jo naglo odpihali.

Kratko veselje.

Gorica, 29. marca. Posledice, ki so jih pustile volitve pri Italijanih, bodo izpametovale kaj kmalu njih same. Tridesettisoč kron ni padlo z oblakov in bo treba pogledati, kako je s kasami na magistratu. Slovinci bodo vse skupno veselje kaj kmalu skazili.

Natančno in daljše poročilo pri-
nesemo jutri.

Grozee razmere na Balkanu.

AVSTRO-OGRSKA PROTI ČRNI GORI.

Dunaj, 29. marca. Avstro-Ogrska hoče vse sile napeti, da dobi v svoje roke črnogorsko goro Lovčen in še neko drugo goro, ki dominira nad črnogorsko luko Barom. O teh svojih namerah je Avstro-Ogrska že Črni gori dala vedeti tako diplomatskim putem, kakor tudi s svojim postopanjem pri Metalki (kjer je avstro-ogrski patrolja ustrelila dva Črnogorca na črnogorskem ozemlju). S tem je pokazala Avstro-Ogrska, da se bo tudi s silo polastila Lovčena, kakor se je polastila prehoda pri Metalki.

»Cor. d. Sera« pravi, da so vsi ti avstro-ogrski ukrepi v gotovem oziru namerjeni proti Italiji, in zato pravi, da bo Italija te avstrijske korake pazno sledila.

ALBANSKA »DRŽAVA« BREZ MOČI — PROSI TUJE POMOČI.

Upor v Epiru.
Dunaj, 29. marca. Albanska vlada se je obrnila na velesile s prošnjo, da bi pritisnili na Grško zaradi Eol-

ra. Med tem, ko grške čete zapuščajo Epir, prihajajo tja grški četaši popolnoma oboroženi. Za to, da je odgovorna grška vlada.

Albanski minister Essad-paša noče o diplomatskih pogajanjih z Epirci in njihovo začasno vlado ničesar slišati — hoče vojne. Tudi v notih albanske vlade na velesile se čita med vrsticami grožnja, da se bo Albanija spustila z Grško v vojno.

RUSIJA SE OBOROŽUJE.

Petrograd, 29. marca. Izdelan je nov program za organizacijo vojnega zrakoplovstva. Sklenjeno je zgraditi 326 vojnih zrakoplovov navadnega tipa in 10 zrakoplovov-drednotov; 100 malih zrakoplovov, dalje zrakoplove tipa Farman, Moran, Voisin in Douperdoussin. Vso to zrakoplovno brodoge bo prihodnje leto končano.

SESTANEK KRALJA Z NEMSKIM CESARJEM.

Korfu, 29. marca. Danes je dospela semkaj nemška ladja »Hohenzollern« v spremstvu dveh drugih nemških ladij. Ko je ladja pristala, je prišla na krov grška kraljevska dvojica. Ob 12. uri se je Viljem podal na kopno.

SRBSKI DUHOVNICI GROZE S STRAJKOM.

Belgrad, 29. marca. Srbski duhovniki so imeli sestanek, kjer so soglasno sklenili, da odložijo svoj duhovniški urad, kakor hitro se postojanka v proračunu glede njihovih plač ne izpremeni. »Samouprava« pravi, da to ni lepo, da radi materialnih zadev hočejo tako postopati, ko je vendar proračun diktiran po potrebah, v katerih se nahaja država.

ČESKO-NEMŠKA SPRAVNA POGAJANJA.

Praga, 29. marca. List poročajo, da bo grof Stürgkh ob priliki delegacij poskusil obnovitev česko-nemških pravnih pogajanj.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglašitvah ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Damske žalne obleke (kostume) vse velikosti po najnovejšem kroju priporoča konfekcijska trgovina A. Lukič, Pred škofijo 19. 99—x

Učenec in učenka za trgovino s papirjem se takoj sprejmeta. Natančneje pri tvrdki Fr. Igljč, Ljubljana, Mestni trg 11.

Čevlarskega pomočnika sprejme za boljše delo Matej Oblak, Ljubljana, Gosposka ulica 7.

L. MIKUSCH

Ljubljana, Mestni trg 15

priporoča svojo veliko izber

dežnikov in solnčnikov.

Popravila se izvršujejo točno in solidno.

Kako se pljučne bolezni, dušljivi kašelj in naduho popolnoma ozdravi, poročam vsakomur brezplačno. Pošljite za odgovor kuverto z znamko na gospo B. KOLENSKA, Vrbovce šte. 383 pri Pragi (Česko).

Pošljite naročnino, ako je še niste!

Izjava.

Podpisani naznanjam slavnemu občinstvu, da sem svojo pleskarsko delavnico na Sv. Petra cesti št. 43 popolnoma opustil in da nisem več zavezanik v skupni obrti z gosp. Jos. Jugom, ker on sploh pleskarske obrti izučen ni, ne morem z njim skupno delovati, ter sem zopet nastopil pri tvrdki Tomo Bricej, Dunajska cesta št. 16 v Ljubljani in prošim slavno občinstvo, da se ozira na omenjeno tvrdko.

Spoštovanjem

Jos. Mekinda.

Motorno kolo NECKARSULM 21 1/2 HP.

Proda se po jako nizki ceni.
Naslov pove Anončna ekspedicija Hočevar.

Edina primorska tovarna dvokoles
„Tribuna“
Gorica, Tržaška
ulica št. 28, prej
pivovar Gorjup.

Velika eksportna zaloga dvokoles, živahnih in kmetijskih strojev, gramofonov, orkestrionov itd. itd.

F. Batjel

Gorica, Stalna ulica št. 2-4.
Prodaja na obroke. Ceniki franco.

— Premieri & Jančar —

Dunajska cesta št. 20. Ljubljana Kolodvorska ulica št. 18.
Istne emajlne karve, karkolinej, mavec itd.
Na drobno in debelo.

Tesače in sekače

išče tvrdka

ST. & C. TA UZHER

Ljubljana, Dunajska cesta št. 47.

Modistinja

Minka Horvat, Ljubljana, Stari trg 21.

Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških klobukov, športnih čepic in vseh potrebščin za modistke. — Popravila se točno in najcenejše izvrše.

„BALKAN“

Trgovska, spedijska in komisijska del. družba
Podružnica: Ljubljana, Dunajska cesta 33 — Telefon št. 100.
(Centrala: TRST)

mednarodna spedijska, spedijske in zavarovalne vsake vrste, prevažanje blaga, skladišča, kleti. Prosta skladišča za redni užitni podvrženo blago. Najmodernejše opremljeno podjetje za selitve in prevažanje pohištva v mestu in na vse strani z patentiranimi pohištvenimi vozmi. Shranjevanje pohištva in blaga v suhih posebnih skladiščih. Omotacije itd.
Spedijski urad, generalni zastop in prodaja vozniških listov: „Dalmatie“ delniško parobrodne družbe v Trstu, brzovozne proge Trst-Benetke in obratno ter Trst-Ancona parobrodne družbe D. Tripcevih & Co, Trst Avstrijskega Lloyd Cunar-Line za I. in II. razred.
Naročila sprejema tudi blagovni oddelek „Jadranske banke“.

Zmerne cene.

Točna postrežba.

GVIDON ČADEŽ

Ljubljana, Mestni trg št. 14.

Ugodno kupite v modni trgovini za gospode in dečke klobuke, čepice, perilo, kravate in vse druge modne predmete.

Krasno posestvo

10 minut od Šoštanja oddaljeno, katero obsega hišo, obokano gospodarsko poslopje in 15 glav živine, obokane svinjake, kozolec s 6 okni ter mlin komaj 30 korakov od hiše, je poceni naprodaj. Posestvo leži popolnoma v ravnini in meri 18 ha 33 m 53 m². Kdor želi kupiti res lepo posestvo, naj ne zamudi te ugodne prilike!

Natančnejša pojasnila daje gospod Fran Rajšter v Šoštanju.

Prva delavnica

v Ljubljani za popravila

vseh vrst čevljev

Hitro in trpežno izvršitev po nizki ceni. Prešernova ul. 9 na dvorišču.

Narodna urarna in zlatarna Alojzija Povha,

se dobi na trgu Barriera št. 3, Trst.

Cvetlični salon Viktor Bajt

Ljubljana, Šelenburgova ul. 6
(zraven pošte)

priporoča nagrobne vence, šopke in vsakovrstne cvetlice po najnižjih cenah.

Točna in solidna postrežba!

Brzjavni na VIKTOR BAJT, Ljubljana.

Manufakturna trgovina

J. Grobelnik

prej Franc Souvan sin

Ljubljana

Mestni trg 22
nasproti lekarne

Velika izbira
zadnjih novosti
za damske obleke

Krasno sukneno
blago za damske
pomladne kostume

Mične novosti za
bluze iz svile,
krepa, batista in
delaina

Zahtevajte
vzorke!
Oglejte si izložbe!

Velika izbira
preprog in zaves,
Schrollovi šifoni,
platno, rute itd.

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke :

v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini

tvrdke R. MIKLAUC

Ljubljana — Pred Škofijo št. 3. — Medena ulica.

: Foceten oddelek v prvem nadstropju. :

Cenik na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Otvoritev cvetlične trgovine

Slavnemu občinstvu vlijudno naznanjam, da sem otvoril dne 1. marca na Mestnem trgu št. 11 cvetlično trgovino. Priporočam se za izdelovanje vencev, šopkov ter sploh za vse v to stroko spadajoča dela. — Solidna postrežba. — Zunanja naročila točno.

Z velespoštovanjem

ANTON FERANT.

umetni in trgovski vrtnar, Ljubljana, Ambrožev trg 3.

Ne zamudite ugodne prilike.

Samo nekaj dni.

Prostovoljna dražba

popolna razprodaja zaloge čevljev

Ljubljana, Wolfova ulica 12 (na dvorišču pri Auru)

kakor moških, ženskih, otroških, gorskih itd., najnovejše oblike se bode razprodajalo od 1. aprila dalje globoko pod listino cene. — Nadalje se bode razprodala vsa zaloga usnja in čevljarskih potrebščin ter sploh vsa prodajalniška oprava pri

Združenih čevljarjih - Ljubljana

Wolfova ulica št. 12.

7a 39 kron

Dobe se pri Bernatovič, Ljubljana, lepi najmodernejši površniki ali double raglan v vseh velikostih in barvah, elegantna oblika najmodernejšega kroja, enovrstni ali dvovrstni gumbi, moderne hlače solidne barve, modni piket gilet ali polsvileni in lahki lini klobuki v vseh barvah.

Za 29 kron.

Površnik za dečke, raglan Hubertus, elegantno obleko najmodernejšega kroja, lepe moderne barve, separatno kratke ali dolge hlače, imitirane usnjate hlače, klobuk ali čepico marine ali športno.

Za 19 kron.

Otroški površnik marine Sacco ali Hubertus Costim, kratke hlače v vseh barvah, separatno hlače, klobuk ali čepico.

Za 33 kron.

Za dame modni angleški kostum (tango fasona) ali pol dolgi paletot, športno pleteno jopico, spodnje ali gornje krilo, bluzo in športno čepico, hišna halja kreton ali pol delain.

Za deklice 1/3 ceneje, za manjše polovico ceneje.

Nepremočljive dežne drap-plašče za dame in gospode od 13 kron naprej.

Nadalje vse v najfiniji vrsti za dame in gospode pošiljam drage volje na deželo znanim odjemalcem brez povzetja na izbiro po priznani čudovito nizkih cenah.

Postrežba točna in solidna.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič, Ljubljana, Glavni trg 5-6.
Telephon 132.

Splošno kreditno društvo v Ljubljani,

registrovana zadruga z omejeno zavezo.

Šelenburgova ulica št. 4.

Sprejema tudi vloge v tekočem računu v zvezi s čekovnim prometom ter jih obrestuje od dne vloge :: do dne dviga. ::

Obrestuje hranilne vloge po **5%** brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje zadruga sama. ::

Dovoljuje izposojila proti zadostnem poroštvu svojim članom. Trgovcem, obrtnikom in drugim, ki postanejo člani, so eskomptujejo menice in vnovčujejo fakture. ::

Uradne ure vsak dan od 8.—12. in 3.—5. ure, v sobotah in dnevih pred prazniki od 8.—1. ure popoldne.